

Til lovforslag nr. L 94. Tillægsbetænkning afgivet af Skatteudvalget den 24. maj 2005

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om beskatning af søfolk

[af skatteministeren (Kristian Jensen)]

1. Ændringsforslag

Skatteministeren har stillet 1 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 23. februar 2005 og var til 1. behandling den 4. marts 2005. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget. Udvalget afgav betænkning den 13. april 2005. Lovforslaget var til 2. behandling den 12. maj 2005, hvorefter det blev henvist til fornyet behandling i Skatteudvalget.

Møder

Udvalget har, efter at lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i 2 møder.

Spørgsmål

Udvalget har under den fornyede behandling af lovforslaget stillet 5 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF og RV) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling. Flertallet vil stemme for det af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (S) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for det af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget har følgende bemærkninger:

Beskatningen af den enkelte sømand hænger alt andet lige sammen med globaliseringen. Hvis man ikke sejler under DIS, har man ikke særlig gunstige skatteforhold. Folk, der sejler uden for registeret, kender ikke den frihedsgrad, der gælder for rederierne inden for DIS og tonnageskatte- og tonnagegivetelovgivning.

Det må beklages, at det i forbindelse med behandlingen af nærværende lovforslag ikke er lykkedes at få de søfarendes skatte- og indkomstforhold belyst tilstrækkeligt. Det drejer sig ikke kun om skatteforhold, men i høj grad også om erhvervs politik. Søfart er et globalt erhverv. Danske redere er i dag bestyrere af et Dansk Internationalt Skibsregister-monopol. De danske søfarende, der ikke ønsker at sejle under DIS, men på almindelige udmønstringsvilkår under fremmed flag, har vilkår rent skattemæssigt, der ikke er tidssvarende. To forhold bør vurderes: »42-dages-reglen« fra ligningslovens § 33 A, der kunne erstattes med den engelske model, der siger 183 dage. og sømandsfradraget, der ikke har været reguleret siden 1988. Sømandsfradraget kunne subsidiært reguleres efter personskatte- og tonnagegivetelovens § 20 og ikke som i lovforslaget, hvor nærfartstaksten falder bort, men fradraget fastholdes på de 56.900 kr., og så kunne man regulere fradraget for folk, der sejler i uindskrænket fart, til de foreslåede 89.700 kr. Nu får alle det samme fradrag, uanset om de er væk i 5 måneder eller sejler mellem Køge og Rønne. Det er uhen-sigtsmæssigt.